

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ,
ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ імені К.Д. УШИНСЬКОГО»

Хмельницька гумантарно-педагогічна академія (Україна)

Юго Западний університет «Неофіт Рілські» (Болгарія)

Велікотирновські Університет «Св.Св.Кіріл і Методій» (Болгарія)

Харбінський інженерний університет (Китай)

Міжнародний Незалежний Університет Молдови (ULIM) (Молдова)

УПРАВЛІННЯ ТА ІННОВАЦІЇ В ОСВІТІ: ДОСВІД, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

*ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
21 листопада 2025 року*

DOI: <https://doi.org/10.24195/MIE2025>

УДК: 378.11+371.201+658.401.2

У677

ОРГКОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

Сакалюк О. О. – завідувач кафедри освітнього менеджменту та публічного управління ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», кандидат педагогічних наук, доцент.

Ручкіна М. М. – доцент кафедри освітнього менеджменту та публічного управління ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», кандидат педагогічних наук, доцент.

Рецензенти:

Корнешук В. В. – завідувач кафедри психології та соціальної роботи Національного університету «Одеська політехніка», д.пед.н., професор

Воронова С. В. – завідувач лабораторії якості освіти Державного університету інтелектуальних технологій і зв'язку, к. пед. н.

Рекомендовано до друку Вченою радою ДЗ «ПНПУ імені К. Д. Ушинського», протокол №8, від 25 грудня 2025 року.

Відповідальність за зміст матеріалів несуть їх автори.

Управління та інновації в освіті: досвід, проблеми та перспективи:

У677 збірник матеріалів міжнар. наук.-практ. конф., м. Одеса 21 листопада 2025 року Одеса : ПНПУ імені К. Д. Ушинського, 2025. 145 с.

До збірника увійшли матеріали міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої управлінню закладами освіти, досвіду, проблемам та перспективам їх розвитку.

Науковці та здобувачі освіти висвітлюють питання щодо управління освітнім процесом в умовах розвитку інноваційного середовища та організаційно-психологічних аспектів менеджменту в освіті.

УДК: 378.11+371.201+658.401.2

© Університет Ушинського, 2025

просвітницької діяльності. Розвиток психологічної служби у системі вищої освіти України є не лише необхідністю, але й інвестицією у ментальне здоров'я нації та розвиток її людського потенціалу [6, с. 22].

Література

1. В. Г. Панок. Організація та структура психологічної служби системи освіти. Київ: ІПППО НАПН України, 2010. 156 с.
2. М. І. Періг. Психологічний супровід учасників освітнього процесу у закладах вищої освіти. *Психологія і особистість*. 2024. № 4 (26). С. 1-15.
3. Ю. В. Машкіна. Психологічна служба закладу вищої освіти: теорія та практика. *Освітня аналітика*. 2022. № 3. С. 56-75.
4. О. М. Вакарчук. Принципи функціонування психологічної служби в сучасних умовах. *Психолог в школі*. 2023. № 2. С. 38-50.
5. В. І. Сафін. Структура психологічної служби ЗВО: досвід впровадження. *Вища освіта України*. 2023. № 4. С. 75-88.
6. А. М. Соколова. Актуальні виклики організації психологічної служби в системі освіти: методичні рекомендації на 2025-2026 н.р. Київ: ІМЗО МОНУ, 2024. 32 с.
7. Л. В. Немерцалова. Ресурсне забезпечення психологічної служби навчальних закладів. *Управління освітою*. 2022. № 5. С. 40-52.

МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ТА ДИДАКТИЧНІ ПРИНЦИПИ ІНДИВІДУАЛІЗОВАНОГО НАВЧАННЯ В СУЧАСНІЙ ОСВІТІ

*Сергій Шатний, Україна
Анастасія Шатна, Україна
Дмитро Реут, Україна
Михайло Бойчура, Україна
Андрій Сидор, Україна*

Індивідуалізоване навчання розглядається як сучасна освітня стратегія, що передбачає системне узгодження цілей, змісту, темпу, оцінювання та підтримки відповідно до потреб кожного здобувача освіти. На основі інтеграції положень соціокультурного підходу, навчання до майстерності, універсального дизайну й формувального оцінювання сформовано методологічну основу, яка забезпечує ефективну адаптацію освітнього процесу. Визначено принципи побудови індивідуальних траєкторій навчання, механізми зворотного зв'язку та засоби підтримання цілісності навчального середовища. Акцентовано увагу на питаннях справедливості, педагогічного навантаження й використання аналітичних даних для прийняття освітніх рішень [1, с. 1-12].

Сучасні освітні системи дедалі більше працюють із різнорідними групами здобувачів освіти, які відрізняються попередніми знаннями, культурним досвідом, мотивацією та когнітивними особливостями. Єдиний темп і стандартизовані завдання часто не враховують ці відмінності, що призводить до нереалізованого потенціалу окремих здобувачів. Індивідуалізоване навчання

відповідає цій проблемі, орієнтуючи освітній процес не на «середнього» здобувача, а на реальні навчальні траєкторії кожного здобувача.

Його теоретичне підґрунтя формують кілька взаємопов'язаних напрямів: соціокультурна теорія (навчання як взаємодія в межах зони найближчого розвитку), навчання до майстерності (просування за умови досягнення певного рівня результату), універсальний дизайн для навчання (гнучкість цілей, методів і оцінювання), теорія саморегульованого навчання та формувального оцінювання. Спільною для цих підходів є ідея узгодження навчальних результатів із діагностичними даними про здобувачів, вибір оптимальних завдань і постійний зворотний зв'язок, який сприяє розвитку самостійності та метакогнітивних умінь.

Попри зростання інтересу до індивідуалізованого навчання, його впровадження залишається нерівномірним. Іноді цей підхід помилково розуміють як повну свободу вибору, що знижує академічні вимоги, або навпаки — як автоматизоване керування темпом без реальної педагогічної логіки [2, 3]. Тому важливо розглядати індивідуалізацію крізь призму дидактики, яка визначає, що, як і чому потрібно навчати, виходячи з потреб учнів і контексту закладу освіти.

Метою дослідження є формування цілісних дидактичних принципів індивідуалізованого навчання та розроблення методологічного підґрунтя для їх практичного впровадження у закладах освіти [4]. Робота поєднує результати різних теоретичних і емпіричних досліджень у сфері навчального дизайну, оцінювання та педагогічної аналітики, пропонуючи інтегровану модель, що узгоджує цілі, докази навчання та педагогічні дії.

У процесі дослідження було здійснено аналітичний огляд сучасних наукових публікацій і практик впровадження індивідуалізованого навчання у вищій та середній освіті. Для аналізу обрано 25 джерел, опублікованих у період 2020–2025 років, що охоплюють питання адаптивного навчального дизайну, навчальної аналітики та цифрової дидактики. Результати показали, що більшість моделей індивідуалізації ґрунтуються на поєднанні елементів формувального оцінювання, зворотного зв'язку в реальному часі та використання нейромережевих алгоритмів для відстеження динаміки успішності [5].

Додатково проведено пілотне опитування 40 викладачів і студентів, спрямоване на виявлення бар'єрів у реалізації індивідуальних навчальних траєкторій. Виявлено, що основними труднощами є недостатня підготовленість педагогів до роботи з даними, брак інструментів для швидкого аналізу освітніх результатів і перевантаження навчальних курсів теоретичним матеріалом. Отримані дані підтверджують необхідність системної методологічної підтримки впровадження індивідуалізованого навчання, зокрема через розроблення цифрових аналітичних платформ і програм підвищення кваліфікації викладачів.

Індивідуалізоване навчання постає не лише як педагогічна технологія, а як цілісна дидактична система, що поєднує принципи узгодженості, адаптивності, підтримки та саморегуляції. Запропонована методологічна

модель спрямована на забезпечення рівного доступу до якісної освіти й підвищення ефективності навчального процесу через використання даних для прийняття педагогічних рішень. Результати аналітичного огляду та пілотного дослідження підтверджують, що впровадження індивідуалізованих підходів потребує методичної підготовки викладачів, створення цифрових інструментів аналізу навчальних досягнень і розвитку культури педагогічної рефлексії.

Подальші дослідження доцільно спрямувати на емпіричну перевірку ефективності моделі в різних освітніх середовищах та вивчення потенціалу штучного інтелекту й нейронних мереж у підтримці персоналізованого навчання.

Література

1. BLOOM, B. S. Learning for Mastery. — Evaluation Comment, 2021. Vol. 1, No. 2, pp. 1—12.
2. GUSKEY, T. R. Implementing Mastery Learning. — Belmont, CA: Wadsworth, 2021.
3. BLACK, P.; WILIAM, D. Assessment and Classroom Learning. — Assessment in Education: Principles, Policy & Practice, 2020. — Vol. 5, No. 1, pp. 7—74.
4. PANE, J. F.; STEINBERG, P. S.; BARRIERA, V.; and others. Informing Progress: Insights on Personalized Learning Implementation and Effects. Santa Monica, CA: RAND Corporation, 2017.
5. BRUNER, J. S. Toward a Theory of Instruction. — Cambridge, MA: Harvard University Press, 2015.

ІНТЕГРАЦІЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПІДХОДІВ У ЗМІСТ ДИСЦИПЛІН ДИЗАЙНЕРСЬКОГО ПРОФІЛЮ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ

Тетяна Штайнер, Україна

Сучасна система підготовки фахівців у галузі дизайнерської освіти перебуває в умовах динамічних трансформацій, спричинених цифровізацією, розвитком творчих індустрій та підвищенням вимог до професійної компетентності здобувачів. Відповідно, інтеграція інноваційних підходів у зміст дисциплін дизайнерського профілю стає необхідною умовою ефективної підготовки майбутніх фахівців. Наукові праці Б. Тимківа, А. Дем'ячука, Ж. Ясенької, В. Бойчука, В. Уманця, Л. Саприкіної, А. Лісогор, Ю. Силенко та Т. Штайнер засвідчують, що оновлення освітнього процесу через інноваційні методи сприяє розвитку креативності, візуальної грамотності та практико-орієнтованих умінь сучасного дизайнера [2; 5; 6; 7; 11].

Метою дослідження є обґрунтування педагогічних умов та інноваційних методів інтеграції сучасних технологій у зміст дисциплін дизайнерського профілю з метою підвищення якості професійної підготовки майбутніх дизайнерів.

Секція 3	
GARAKANIDZE Zurab <i>A new challenge for Georgia's transport and communication security</i>	46
ДАКАЛ Алла <i>Спільні й відмінні чинники публічного управління у сфері освіти України та Польщі</i>	55
РУЧКІНА Маріанна, ТАН Цінцін <i>Підвищення кваліфікації науково-педагогічних кадрів в умовах глобальних освітніх трансформацій</i>	58
ЯКУБОВСЬКА Олена <i>Управління закладом дошкільної освіти в умовах сучасних змін</i>	61
Секція 4	
БАРАБАСЬ Дмитро <i>Культура інновацій у закладах вищої освіти</i>	64
ГОРЛІЧЕНКО Марина, ЛЮ Даньдань <i>Інноваційний розвиток закладу освіти – вимога часу</i>	67
КНЯЖЕВ Ігор <i>Технологізація педагогічної освіти: інноваційний вимір сучасного навчання</i>	68
КОВІЛІНА Вероніка <i>The role of innovative educational technologies in forming teachers' readiness for inclusive preschool education</i>	70
МАЛОФЕЄНКО Марина <i>Сучасні підходи науковців до професійного розвитку вихователів закладу дошкільної освіти</i>	74
RUSNAC Svetlana <i>Artificial intelligence in the development of university competencies: risks, opportunities and the institutional ethical framework</i>	76
RUSNAC Svetlana, MUSIENCO Natalia <i>Modular approach to curriculum design: perspectives for quality enhancement and program internationalization</i>	79
ТЕЛЕМУХА Святослав, ПИПТЮК Олександр, САБАДАШ Ростислав, ПАВЛЯК Андрій, ІВАНОЧКО Наталія, МІЩУК Віталій <i>Метод проектів в навчанні студентів медиків</i>	82
ХРОМЕЦЬ Вікторія <i>Організація психологічної служби в закладах вищої освіти України в сучасних умовах</i>	87
ШАТНИЙ Сергій, ШАТНА Анастасія, РЕУТ Дмитро, БОЙЧУРА Михайло, СИДОР Андрій <i>Методологічні основи та дидактичні принципи індивідуалізованого навчання в сучасній освіті</i>	89
ШТАЙНЕР Тетяна <i>Інтеграція інноваційних підходів у зміст дисциплін дизайнерського профілю як засіб формування професійної компетентності майбутніх фахівців</i>	91
Секція 5	
БИКОВА Наталія, ТАТАРИНОВА Світлана <i>Трансформація системи захисту дітей в умовах воєнного стану в Україні</i>	95
БРЮХОВЕЦЬКА Наталя <i>Підготовка есе у системі формування мислячого здобувача та працівника-спеціаліста</i>	97
ВЕЛИЧКО Тетяна <i>Підготовка майбутніх педагогів до формування ціннісних орієнтацій у дітей старшого дошкільного та молодшого</i>	99